

Αλβανίας Ιωάννης: Η ειρήνη του Αναστάντος Χριστού σε έναν κόσμο ταραγμένο

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Το μήνυμα ειρήνης που φέρνει ο Αναστάς Χριστός σε έναν κόσμο ταραγμένο βρίσκεται στο επίκεντρο του φετινού Πασχαλίου Μηνύματος του [Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Ιωάννη](#).

Ο Μακαριώτατος υπογραμμίζει ότι τα πρώτα λόγια του Αναστάντος Χριστού προς τους μαθητές δεν ήταν λόγια θριάμβου, αλλά ειρήνης: «Ειρήνη υμίν», τονίζοντας πως πρόκειται για «εκείνο που ο κόσμος δεν μπορεί ποτέ να δώσει», δηλαδή «την ειρήνη του Θεού την υπερέχουσα πάντα νουν».

Ο Αρχιεπίσκοπος επισημαίνει ότι, παρά τη σύγχρονη παγκόσμια αναταραχή και τις πολεμικές συγκρούσεις, η Ανάσταση συνιστά υπαρκτή απάντηση στον φόβο και τον θάνατο: «Ο θάνατος νικήθηκε. Και αν νικήθηκε ο θάνατος, τι μπορεί πλέον να

μας ταραξει;». Παράλληλα, αναδεικνύει τη δύναμη της συγχώρησης, υπενθυμίζοντας τα λόγια του Χριστού πάνω στον Σταυρό: «Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι», επισημαίνοντας ότι έτσι «νίκησε τη λογική της εκδίκησης που τροφοδοτεί κάθε πόλεμο».

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σύγχρονη πνευματική κρίση, την οποία χαρακτηρίζει ως «νάρκη της αδιαφορίας» και «πνευματική ξηρασία». Όπως σημειώνει, παρά την επιδίωξη υλικών αγαθών, ο άνθρωπος παραμένει ανεκπλήρωτος, υπενθυμίζοντας το ευαγγελικό ερώτημα: «Τι γαρ ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση – την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή;». Αντίθετα, η πληρότητα βρίσκεται στη σχέση με τον Θεό, καθώς «όποιος έχει τον Χριστό στην καρδιά του, δεν του λείπει τίποτα».

Αναφερόμενος στη μαρτυρία της Εκκλησίας της Αλβανίας, κάνει λόγο για ιστορικές δοκιμασίες και διωγμούς, υπογραμμίζοντας ότι «η Εκκλησία έδειχνε νεκρή... Κι όμως, αναστήθηκε», αποδίδοντας την αναγέννησή της «στη δύναμη του Αναστάντος Χριστού που ενεργεί μέσα στην ιστορία».

Καταλήγοντας, απευθύνει προσωπικό κάλεσμα προς κάθε πιστό για εσωτερική μεταμόρφωση: «Ας ανταποκριθούμε... στην κλήση “Ειρήνη υμίν” με όλη μας τη ζωή» και «Απόκτησε την ειρήνη μέσα στην καρδιά σου... και χιλιάδες άνθρωποι γύρω σου θα σωθούν».

Αναλυτικά το Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Τιράνων Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Ιωάννη για το Πάσχα 2026:

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟ

I

Ας σταθούμε στα πρώτα λόγια που είπε ο Αναστάς Χριστός όταν εμφανίστηκε ενώπιον των μαθητών Του. Δεν τους είπε «νίκη», ούτε «δόξα», ούτε «εξουσία», αλλά τους είπε: «*Ειρήνη υμίν*» (Ιω. 20:19). Εισήλθε στο δωμάτιο όπου αυτοί ήταν κλεισμένοι από φόβο και τους χάρισε εκείνο που ο κόσμος δεν μπορεί ποτέ να δώσει: την ειρήνη που δεν εξαρτάται από συνθήκες, από γεωπολιτικές ισορροπίες, από ανθρώπινες συμφωνίες, αλλά «*την ειρήνη του Θεού την υπερέχουσα πάντα νοουν*» (Φιλ. 4:7), μία ειρήνη βαθιά πνευματική, η οποία προέρχεται πρωτίστως από τη συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό και κατόπιν εκτείνεται προς όλους τους

ανθρώπους.

Σήμερα ο κόσμος είναι ταραγμένος. Αιματηρές πολεμικές συγκρούσεις συνεχίζουν να προκαλούν θάνατο και πόνο. Ο φόβος για το αύριο σκεπάζει ολόκληρους λαούς. Η αβεβαιότητα χτυπάει την πόρτα παντού. Μέσα σ' αυτή την τρικυμία, ο Αναστάς Χριστός επαναλαμβάνει: «*Ειρήνη υμίν*». Αυτό δεν είναι απλώς μια ευχή κοινωνικής ευγένειας, αλλά μια οντολογική πραγματικότητα. Ο θάνατος νικήθηκε. Και αν νικήθηκε ο θάνατος, τι μπορεί πλέον να μας ταραξεί; Η ειρήνη του Χριστού δεν είναι η απουσία προβλημάτων· είναι η παρουσία του Θεού μέσα στα προβλήματα. Επάνω στον Σταυρό του Γολγοθά, ο Χριστός αντιμετώπισε όλα τα πάθη της ανθρωπότητας. Η απληστία των χρημάτων Τον πρόδωσε μέσω του Ιούδα. Ο φθόνος Τον παρέδωσε στον Πιλάτο. Η τρέμουσα και διεφθαρμένη εξουσία Τον καταδίκασε. Η υπεροψία Τον χλεύασε. Το μίσος Τον κάρφωσε στον Σταυρό. Όλα τα πάθη ξέσπασαν επάνω Του με μανία, σαν ο κόσμος να ήθελε να σκοτώσει τον ίδιο τον Θεό.

Κι όμως, επάνω στον Σταυρό, ακριβώς εκεί όπου η κακία νόμιζε ότι θριάμβευσε, ο Χριστός δεν ζήτησε εκδίκηση. Αναφώνησε: «*Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι*» (Λκ. 23:34). Με αυτά τα λόγια δεν νίκησε απλώς τον θάνατο. Νίκησε τον φαύλο κύκλο της κακίας. Νίκησε τη λογική της εκδίκησης που τροφοδοτεί κάθε πόλεμο, κάθε μίσος, κάθε σκοτεινή σύγκρουση στην ιστορία. Η Ανάσταση μαρτυρεί ότι η αγάπη είναι δυνατότερη από τον θάνατο· ότι η συγχώρηση καταστρέφει το κακό, ενώ η εκδίκηση το πολλαπλασιάζει. Ο Αναστάς Χριστός δεν ήλθε να τιμωρήσει τους σταυρωτές Του. Ήλθε να τους σώσει και να τους ειρηνεύσει. Και αυτή είναι η μεγαλύτερη νίκη στην ιστορία.

II

Στην εποχή που ζούμε αντιμετωπίζουμε μια νέα μορφή θανάτου: τη νάρκη της αδιαφορίας· την πώρωση της καρδιάς· την πνευματική ξηρασία μιας κοινωνίας που ξέχασε τον Θεό, όχι επειδή της απαγορεύτηκε, αλλά επειδή επέλεξε να Τον αγνοήσει. Η σύγκρουση των αόρατων πεποιθήσεων συνεχίζει να καταστρέφει ορατές ζωές. *«Τι γαρ ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση – μας λέει ο Χριστός – «την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή;»* (Μτ. 16:26). Αυτά τα λόγια είναι πιο επίκαιρα από ποτέ. Ζούμε σε μια εποχή όπου ο άνθρωπος κυνηγάει ακατάπαυστα τα υλικά αγαθά, την ασφάλεια, το κοινωνικό στάτους, κι όμως αισθάνεται πιο άδειος, πιο μόνος, ανεκπλήρωτος, πιο ανήσυχος από ποτέ.

Η Ανάσταση, όμως, μας αποκαλύπτει μια μεγάλη αλήθεια: όποιος έχει τον Χριστό στην καρδιά του, δεν του λείπει τίποτα. Και όχι μόνο πνευματικά. Ο Κύριος που φρόντισε να θρέψει πέντε χιλιάδες με πέντε άρτους, ο Κύριος που μετέτρεψε το νερό σε κρασί, ο Κύριος που είπε *«ζητείτε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν»* (Μτ. 6:33), αυτός ο Κύριος δεν αφήνει τα τέκνα Του χωρίς τα αναγκαία. Φροντίζει και για το σώμα και για το πνεύμα· δίνει και άρτο και ειρήνη. Η πληρότητα δεν βρίσκεται στη συσσώρευση πλούτου, αλλά στη σχέση με τον Δημιουργό. Μόνο κοντά Του μπορούμε να βρούμε ειρήνη, *διότι μόνο Αυτός είναι η ειρήνη μας* (Εφ. 2:14).

Εμείς γνωρίζουμε τι σημαίνει Ανάσταση. Όχι μόνο θεωρητικά, αλλά από βιωμένη εμπειρία. Η Εκκλησία μας η Ορθόδοξη πέρασε τον δικό της Γολγοθά. Για δεκαετίες προσπαθούσαν να εξαλείψουν κάθε ίχνος πίστης. Εκκλησίες καταστράφηκαν, κληρικοί μαρτύρησαν, η λέξη «Θεός» απαγορεύτηκε. Η Εκκλησία έδειχνε νεκρή, θαμμένη σ' έναν τάφο σφραγισμένο. Κι όμως, αναστήθηκε. Ο λίθος αποκυλίστηκε. Η πίστη άνθισε και πάλι μέσα από τα ερείπια. Εκκλησίες ανοικοδομήθηκαν. Κοινότητες αναδημιουργήθηκαν. Αυτό δεν ήταν ανθρώπινο επίτευγμα· ήταν η δύναμη του Αναστάντος Χριστού που ενεργεί μέσα στην ιστορία.

III

Η Εκκλησία απευθύνει εκ νέου έκκληση για Ανάσταση – αυτή τη φορά για την Ανάσταση κάθε ψυχής. Ο Αναστάς Χριστός στέκεται σήμερα ενώπιόν μας, όπως στάθηκε ενώπιον του Θωμά, και μας δείχνει τις πληγές Του. Δεν τις κρύβει. Δεν τις αφαιρεί. Τις φέρει για πάντα επάνω Του, ως αιώνια μαρτυρία αγάπης. Αυτές οι πληγές λένε: *«Τόσο πολύ σε αγάπησα, ώστε δέχτηκα τον χειρότερο πόνο για*

σένα». Κάθε πρόσωπο, κάθε ψυχή, είναι τόσο μοναδική, τόσο ανεπανάληπτη, ώστε ο Θεός θα ερχόταν ακόμη κι αν ήταν μόνο για έναν άνθρωπο.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές! Σ' αυτόν τον ταραγμένο κόσμο μας αρκεί μόνο μία βεβαιότητα: ο Χριστός ανέστη και ζει. Και αν ζει ο Χριστός, ζούμε κι εμείς. Κι αν ζούμε εν Χριστώ, τότε ούτε ο θάνατος, ούτε η κακία, ούτε η φτώχεια, ούτε ο διωγμός μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη και την ειρήνη Του. «*Η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού* - γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος - «είναι το θεμέλιο της ειρήνης». Διότι από την Ανάσταση του Χριστού προέρχεται η Ειρήνη του Θεού. Η Ανάσταση και η Ειρήνη του Θεού δεν είναι ένα αφηρημένο δόγμα, αλλά μια προσωπική κλήση.

Ας ανταποκριθούμε, λοιπόν, στην κλήση «Ειρήνη υμίν» με όλη μας τη ζωή. Ας γίνουμε εμείς οι ίδιοι ειρηνοποιοί σ' έναν κόσμο που καταστρέφεται από το μίσος, την απληστία και τον εγωισμό. Για να γίνουμε όμως ειρηνοποιοί, πρέπει πρώτα να έχουμε ειρήνη μέσα μας. «*Απόκτησε την ειρήνη μέσα στην καρδιά σου*» - λέει ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ - «και χιλιάδες άνθρωποι γύρω σου θα σωθούν». Διότι δεν υπάρχει ειρήνη εκεί όπου βασιλεύει το κακό, αλλά μόνο εκεί όπου είναι παρών ο Θεός. Ας βρούμε αυτή την ειρήνη του Θεού στις καρδιές μας και έπειτα ας τη διαδώσουμε παντού, μαζί με το χαρμόσυνο μήνυμα ότι ο **Χριστός Ανέστη** και χάρισε στον κόσμο τη ζωή και την αιώνια ειρήνη.

Με αγάπη εν τω Αναστάντι Κυρίω,

† Ιωάννης

Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας